

Abstrakt

V prvních desetiletích 20. století se kinematografie v českých zemích vyvíjela velmi dynamicky. Původní kočovná kina a vaudevilly brzy vystřídaly biografy stacionární - první podnik tohoto druhu na našem území zahájil svůj provoz v roce 1907 v Brně. Z filmu se rychle stal jeden z nejčastějších způsobů trávení volného času, neboť byl svou dostupností a demokratičností přístupný všem diváckým vrstvám. Největší množství kin bylo, podobně jako zbytek filmového průmyslu, soustřeďováno do větších aglomerací, nejvíce biografů na našem území mělo hlavní město Praha. Zde se také začaly stavět honosné velkokapacitní kinosály již projektované výhradně k provozu kinematografu. Nejčastěji byly situovány do objektů obchodních paláců, budovaných během dvacátých let 20. století na Václavském náměstí. Tyto reprezentativní biografy s moderním technickým vybavením se stávají podniky premiérovými, mezi jejich návštěvníky patří též zástupci vyšších vrstev a společenské elity. Vlastníci premiérových biografů se na konci roku 1928 zorganizovali do specifického spolku, aby společným jednáním omezili konkurenci a dopady sporů s půjčovnami.

V první části této diplomové práce je popsán společensko kulturní kontext vymezeného časového období se zacílením na život společnosti ve velkoměstech, souvislosti s rozvojem spolkového života a kinematografie. Druhá část se zaměřuje na samotné Sdružení premiérových biografů, na důvod jeho vzniku, podmínky členství či způsob prosazování spolkových zájmů. V závěrečné části práce budou podrobně popsána jednotlivá členská kina, průběh jejich činnosti, osobnosti, s kterými jsou spojeny či jejich společné znaky.